

Farvel kalvesteg, fjernsyn og mobiltelefon! – om fasten og fastelavn

Farvel kalvesteg omviklet med lettrøget skinke og med hakket salvie. Farvel rødvin med smag af himlens højder og jordens dybder. Farvel lækre, knasende, sprøde, hudfarvede, duftende spelt brød. Det er simpelt hen forfærdeligt. Farvel flæskesvær og fede napoleonskager og de der fastelavns boller hvor fyldet fosser ud af siderne som gult udflåd. Aufwiedersehen kære fyldte chokolader der eksploderer i munden med en sødme der stiger direkte op i hjernen og gør sindet mildt og venligt. Jeg holder næsten ikke tanken ud. Goodbye morgenkaffe – morgensens saftige kys når kaffen trykkes mod læberne og siver ind i munden med en aroma stærkere end nogle af nattens drømme og nærmest vækker en op til nyt

liv. Åh... I ved det måske ikke. Men fastelavns søndag er for mig farvel-til-kød-dagen. I den kristne verden er det indledningen til fasten. Millioner af kristne, specielt i den katolske og ortodokse del af kristendommen, vil fastelavns søndag eller en af de nærmeste dage efter fastelavns søndag sige farvel til kød og vin og mælkeprodukter og de der, I ved, fyldte fastelavns boller og leve spartansk de næste 40 dage. Det vil jeg også. Fastelavn er min farvel-dag til kød og mælk og kaffe og andre gode sager og først Skærtorsdag i kirken skal jeg spise alle disse herligheder igen.

Anti-fest

Fastetiden i kristendommen er den periode af det hellige år, hvor vi skal øve os på at give afkald. Det er en slags anti-fest der begynder fastelavns søndag. Jesus nærmer sig i fastetiden sin lidelse og død. Men også opstandelsen fra de døde. Følelserne svinger mellem ængstelse og forventning. Man har derfor ikke rigtig

Fastetiden i kristendommen er den periode af det hellige år, hvor vi skal øve os på at give afkald

appetit til det helt store. Desværre er der i vore dage ikke mange lutheranere, der faster eller forsøger sig med lidt forsagelse. Selv om Jesus selv fastede, f.eks. de 40 dage efter sin dåb, angreb han farisæernes faste for at være hyklerisk. Reformatoren Martin Luther mente heller ikke, at en udvendig gerning som faste tjente noget formål. Både Jesus og Luther så sig nødsaget til at gøre op med nogle fromhedsregler, som på deres tid havde udviklet sig til det groteske. Folk overdrev helt vildt, for at vise hvor enormt fromme de var. Men vor tid ligner ikke tiden på hverken Jesu eller Luthers tid. Der er ikke ret mange i det danske samfund, der går rundt og demonstrerer, at de er fromme ved i 40 dage i Guds navn at sige nej tak til lækker mad og drikke. Det er et tabu i dag at være from. De der faster gør det udelukkende for at tabe nogle kilo, de alligevel tager på ret hurtigt igen. Men vi skal øve os på at forsage. Det er en disciplin, en kunst, en slags øvelse der er gået tabt i vor del af verden.

Forbrugssamfund

Det danske samfund er blevet et ekstremt forbrugssamfund. Vi køber hvad vi har lyst til. Vi siger til os selv: Hvad har jeg lyst til at spise? Hvad har jeg lyst til at drikke? Hvad har jeg lyst til eje? Hvad har jeg lyst til at gøre? Og så går vi efter det – også selv om vi ikke har råd til det. Også selv om vi overskrider ældgamle etiske og religiøse bud. Folketingsvalgene er blevet et forbrugsvalg. Vi stemmer på de politikere der vil gøre noget, for at man kan forbruge endnu mere. Hverken venstre eller socialdemokratiet eller nogen som helst andre politiske partier har turdet gå til valg på, at de går ind for, at vi i det danske samfund skærer ned på forbruget, fordi der simpelt er en grænse for vækst. Det

er derfor godt, at kirken tør hvor politikerne tier. Vi har i kirken en fastetid, 40 dage, hvor vi alle skal øve os på at give afkald. Det kommer der tre gode ting ud af. For det første.. Kan vi i 40 dage om året forsage de fede retter eller holde os væk fra fjernsynet eller slet ikke bruge vor mobil telefon eller computer, så har vi vist, at vi kan give afkald i det små og vil stå meget stærkere når vi fristes af det onde og skal sige nej til noget der vil skade vore medmennesker. Det kræver øvelse at sige nej. For det andet. Vi kan spare en masse penge på forbrug i fastetiden og disse penge kan gå til alle de mennesker der sulter og tørster. Det er ikke uden grund, at Folkekirkens Nødhjælp netop samler ind til de sultende i fastetiden. I år er det den 5. marts. For det tredje. Vi bliver på vor krop mindet om den periode af Jesu liv, hvor han vandrede den tunge gang mod Golgatha for at blive henrettet af os mennesker.

Tænk på andre

Kirkeåret har sine store vidunderlige fester. Men også sine tungsindige perioder som fasten hvor der ses frem mod påsken med ængstelse og forventning. Fastelavns søndag hører vi i kirken at Jesus blev døbt af sin fætter Johannes. Guds ånd steg som en due ned over ham og fra himlen lød en røst der sagde: "Det er min elskede søn. I ham har jeg fundet velbehag". Jeg er sikker på, at Gud siger det samme ved alle menneskers dåb. Du er

Vi kan spare en masse penge på forbrug i fastetiden og disse penge kan gå til alle de mennesker der sulter og tørster

mit elskede barn, i dig har jeg fundet velbehag. Men at Gud har fundet velbehag i os mennesker og sendt sin søn til os er ikke ensbetydende med, at alt er tilladt. Vi kan ikke forbruge hensynsløst udelukkende for at tilfredsstille vore egne behov. Vi må tænke på, at der er en verden der sulter og tørster. Vi kan ikke leve som om vi er vort livs egen direktør. Vi er sat her på jorden sammen med mennesker som Kristus befaler os at elske. Fastetiden er en god tid af året til at tænke over hvordan vi behandler vore medmennesker. Og for at kunne koncentrere os om dette er en det en fin ide at give afkald i 40 dage på det der fylder alt for meget i vort liv. Mad, drikke, computere, mobiltelefoner og tv.